

12. — С. Недоборско, Разлогъ. Надписъ отъ 1614 г. за възобновлението на старинската селска църква Св. Теодоръ Стратилатъ: **Еъ лѣто зѹкъ (7122—1614) Хасна . ктиторъ храма сего съ тѹдомъ велики . прииде въ Иерусалимъ . и поклони се стъго гроба . ѝва и ине стъга места и потомъ . прииде . само . и сагради храмъ . стъго . въ лѣто зѹкъ (СНУНК., XII, 273).**

13. — Същата църква. Надъглавите на ктитори стоятъ следните надписи: **Станко синъ Угриновъ, Смилѣк синъ Еълкево, Богданъ Хасновъ щца, Хасна синъ Хасновъ, Спасе братъ Смилевъ, Богданъ ереv (СНУНК., XII, 274).**

14. — Мелникъ. Старобългарски градъ съ яка крепость, сене погърченъ. Името на града иде отъ думата мелъ, както се нарича пъсъчната скала, въ чиято подковообразна тѣснина се е настанило това чудновато селище. Следъ поражението на царь Самуила при Бѣласица въ 1014 г., императоръ Василий Българоубиецъ удариъ на Мелникъ, но, като видѣлъ, че не може да превземе непристижната му крепость, предложилъ на града да капитулира, при обещание да не биде покътнато въ нищо населението му. Само тогава българите се предали. По-късно, по време на латинското царство въ Солунъ 1205—1223 г., Мелникъ попадналъ подъ върховната власть на франките. Тая власть ще да е била повече номинална, защото напр. въ 1220 година, споредъ неотколе откритата грамота на Слава, Мелникъ се държалъ отъ деспота Слава, който се билъ оженилъ за дъщерята на латинския цариградски императоръ Хенриха и билъ неговъ съюзникъ. По това време се чува още единъ виденъ българинъ въ Мелникъ, севастътъ Владимиръ, едноутробенъ братъ на „севаста на франките“. Владимиръ става ктиторъ на хубавата мелнишка църква Св. Николай, гдето напоследъкъ уредникътъ въ Народния музей въ София Мавродиновъ откри ктиторски надписъ на Владимира. Тоя надписъ гласи: **Δέησις τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ σεβαστοῦ τοῦ Βλαδιμήρου, αὐταδελφοῦ σεβαστοῦ τῷ φράγγῳ (Моление на божия рабъ севаста Владимира, едноутробенъ братъ на севаста на франките).** Не е ясно, кой е билъ тоя севастъ на франките,